

Giã từ Cố Đô.

Phạm Mạnh Cường

Một sớm mưa chiều tôi rời thành xưa Sông nước tiêu điều nhỏ lệ buồn
đưa Hắt hiu tâm hồn vì không có ai tiễn mình đi một lần
cuối tháng năm bẽ bàng tình duyên Nghe tiếng chuông chùa vang vọng từ
xa sao thấy trong lòng một trời quạnh hiu
Nước non vô tình làm hoen mắt ai núi Ngự như chặn đường
đi vấn vương con đò bến xưa Bóng dáng một
người biết giờ ở mô mà tìm không thấy
Nhớ những năm xưa tà áo tím hồng tạ từ mây
câu Xa Cố Đô rồi nghe lòng sầu vương
Trăng nước đêm nào Vỹ Dạ mờ sương tháng năm âm thầm vọng về Cố
Đô để tìm bóng hình ngày xưa để nghe những lời tiễn đưa